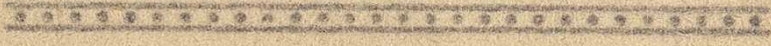

90/11

K A T U R I Z I N O T I K I R V I N N A S
P A R T E Z A N A S

KĄ TURI ŽINOTI KIEKVIENAS
P A R T I Z A N A S

A. BENDRYBĖS

1. Aukšta tautinė savigarba, kilni savo krašto meilė ir primestos mūsų tautai okupacinės valdžios santvarkos neapykanta skatina partizanus vesti žūt būtiną kovą su okupantais ir jų pardsidavėliais.

Partizanai yra aktyvieji tos kovos nešėjai. Jų veiksmus yra sukaupta mūsų tautiečių viltis, dėdamas visišką pasitikėjimą.

Partizanai neprivalo to pasitikėjimo sugriauti arba jį pakirsti.

2. Visi partizaniniai veiksmai turi būti drąsus kilnus ir nuoseklus, tačiau griežti ir kieti mūsų tautos priešams.

3. Visų Lietuvos partizanų tikslas bus pasiektas, kai bus atstatyta laisva, nepriklausoma, demokratiniais pagrindais tvarkoma Lietuvos valstybė.

Siekdami šio tikslo partizanai veikia su ginklu rankoje. Todėl veiksmai pagrindami šėdama mūsų kariuomenės statutai, kiek jie yra būdingi ir pritaikomi partizaniniams veiksmais ir kautynėms.

177 B. BENDROS ŽINIOS APIE PARTIZANINĘ KOVĄ

Kovos sąvumai.

4. Ypatingos partizaninės veiklos sąlygos ir aplinkybės prieš okupaciją ir prieš okupacinės santvarkos pašalinimo metu iškelia ir diktuoja, būdingus partizaninės kovos uždavinius.

5. Prieš okupacijos metu svarbiausius partizaninės kovos uždavinius sudaro kova prieš okupacinės valdžios ir pardsidavėlių vydomą krašto gyventojų naikinimą, išvežimą ir kolonizaciją svetimaisiais, kova prieš krašto ališimą ir naikinimą.

6. Okupacinės santvarkos pašalinimo metu svarbiausi partizaninės kovos uždaviniai bus šie: apsaugoti mūsų kraštą

o gyventojus ir krašto vertybes nuo išvežimo ir sunaikinimo, užaugario kova, nukreipta prieš karo padėtyje esantį ir siautėjantį priešą.

7. Partizanai veikia nedideliais partizanų daliniais /partizanų grandimis, skyriais, būriais, kuopomis/, išnaudodami savojo krašto vietas savumus, atlikdami savo žygius naktį, rąke, pūgoje, priešą užtikdami netikėtai ir nepasiruošusi, sumaniai slėpdamiesi patys ir slėpdami savo veiksmus bei jų padarinius.

Partizanai klausydami savo vadų įsakymų, rodydami plačią savo iniciatyvą, padėdami vienas kitam bendroje tikslų ir broliškumo skatinami.

Partizanų dalinių sudėtis.

8. Partizanų dalinių sudėtis nustatyta atskirais nuostatais.

Partizanų daliniai pavadinami tam tikslui nustatytais slaptavardžiais.

9. Pradedant partizanų būrio vadu, visi vadai turi vadovavimo dalinius. Vadovavimo dalinio dydis priklauso nuo vieneto dydžio.

Vadovavimo dalinys palengvina vadui vadovauti. Jis laiduoja nuolatinį veikimą.

10. Tam tikrais atvejais, taip pat tam tikriems uždaviniams atlikti iš atskirų vienetų gali būti išskirtos partizanų saujelės ar atskiri partizanai ir sudaromas p a r t i z a n ų b ū r e l i s,

Partizanų vadas, kuris sudaro partizanų būrelį, kiekvienu atveju turi paskirti būrelio viršininką.

Ginklai.

11. Partizanų naudojami šie ginklai: šautuvas, pusiauautomatinis šautuvas, lengvasis ir sunkusis kulkosvaidis, atakos šautuvas, automatinis pistoletas, pistoletas, minosvaidis, rankinė ir šautuvinė granata, sprogstamosios medžiagos ir sprogdinimo priemonės.

12. Šautuvas ir pusiauautomatinis šautuvas yra pagrindiniai partizanų ginklai.

Šautuvo ar pusiauautomatinio šautuvo trajektorija iki 600 m. nepakyla aukščiau žmogaus ūgio; ugnis tikra į aukštus taikinius iki 600 m., į viduti-

nius iki 400 m., ir į mašinas /galvas/ iki 200m.

Šarvų pramušamosios kulkos iš 400 m., statmenai pataikiusios, pramuša šarvą iki 5 mm.

13. Lengvasis ir sunkusis kulkosvaidis yra pagrindinis partizanų skyriaus ginklas.

Iš kulkosvaidžio paprastai šaudoma trumpomis 4-5 šovių eilėmis. Šaudant didesnę eilėmis, ugnis darosi netikili, sunaudojama daugiau šovinių. Ilgesnės šovių eilės leidžiamos tik atskirais atsitikimais į tirštus priešų telkinius, priešų smūgiui /atakai/ atmušti.

Iš kulkosvaidžio privalo mokėti šaudyti kiekvienas skyriaus partizanas ir mokėti pasitaikęs šias klaidas.

Kulkosvaidžių ugnis tikra į aukštus ir gilius telkinius iki 1.000 m., į žemus telkinius - iki 800m.

14. Atakos šautuvą gali pavaduoti kulkosvaidis; jo ugnis tikra iki 500m.

15. Automatinis pistoletas ir pistoletas yra artimųjų kautynių ginklai.

Aut. piat. ugnis tikra iki 150 m., pistoleto /š ir 7,62 mm/ - iki 50 m.

16. Granatos yra artimųjų kautynių esminiai partizanų ginklai.

Granatos paprastai naudojamos uždanga prisidengusiam priešui naikinti.

Granatos yra glinamosios ir puolamosios.

Puolamoji granata /vadinama kotine, kiaušininė arba lempuė/ sveria 400 - 600 gr., nuviedžiama toliausiai iki 50 m., vidutiniškai - 25 m. Sprogusios puolamosios granatos skvelėros veikia 20 - 30 m. skersmens plote.

Glinamosios granatos /taip pat puolamosios su uždegtu šarvu/ skvelėros veikia apie 100 m. skersmens plote.

Glinamąją granatą išmetus, reikia pasislėpti už uždangos.

Kelios granatos surištos kraven, iš artimo atstumo gali būti panaudojamos prieš šarvinius sprogdintus.

Šautuvinė granata vidutiniškai sveria 300 - 1500 gr. ir gali būti nuviedžiama iki 400 m. Šautuvinė granata veikia daug stipriau už rankinę granatą.

17. Minosvaidis gali šaudyti labai riestomis tra-

Jektorijomis ir pakankamai atstojamas apie 1500 -
- 3500 m. Jis partizanams ^{paaukduoja} ~~XXXXXXXXXX~~ artileriją.

18. Sprogstančios medžiagos ir sprogdinimo priemonės vartojamos specialioms uždaviniaims vykdyti /sprogdinti/.

Ginklo naudojimo taisyklės.

19. Suve gerbiąs ir dar pajėgias rankoje išlaikyti ginklą, partizanams kautynėse neužta ir nepalikta tiek asmeninio tiek taktinio ginklo.

Jokiu atveju tinkamas vartoti ginklas neturi paklikti į priešo rankas. Nesant kitokios išimtios, ginklas turi būti sugadinamas.

C. BENDRIEJI KOVOS BŪSNIAI

Dvasinių jėgų reikšmė.

20. Priešas kovoja dėl siekių, kurie stovi prieš igimtą žmoniskumą, teisą ir teisėtumą.

Priešas neturi aukšto kovos tikalo, dėl kurio jis būtų pasiryžęs pasišventusiai kovoti ir aukoti savo gyvybę.

Kas kovoja dėl aukšto tikalo - dėl mūsų tėvynės laisvės ir nepriklausomybės.

Kas šioje kovoje esame pranašesnis dvasios.

Ziaurios priešo priemonės ir veiksmai dvasiai negali laiduoti dvasia stipresnių ir pasišventusių partizanų sunaikinimo.

Galutinai laimės tie, kurie bus stipresnės ir nenugalimos dvasios.

Ne tas nugalėtas yra, kas daugiau nustojo, bet tas, kurio dvasia buvo pirmiausia palaužta.

Kad nugalėtume ir pasiek-tume laisvės, reikia norėti nugalėti ir nesigailėti didžiausių pastangų ir x vargo.

Kiliaus darbai atliekami, tik atkakliai kovojant ir kantiškai pašalinant kelyje į tikslą susiktas kliūtis.

Mūsų dvasinių jėgų pagrindas yra visos tautos atkaklumas, pasiryžimas laimėti ir visus jungiančios pastangos nuvesti vergijos pančius.

Nuolet reikia siekti pasitikėjimo savimi, savo vadais, savo tautos ateitimi, ji idiegti kitoms, plačiau vertinti įvykius, nesijaudinti dėl vietinių nepasisekimų ar trukumų.

Reikia vengti šodžių ir darbų, kurie keltų nepasitikėjimą.

Stiprios dvasios partizanų kelyje nepalaužiamas vargas, nei mirties pavojus.

Va do ir dalinio privalumai.

21. Partizaniniuose vaiksnuose ir kautynėse vien partizanų nersumo nepakanka.

Partizanų dalinio vertė labai daug priklauso nuo jo va do vertės.

Va das turi sa vo valdinius mylėti, su jais elgtis t a viškai. Jis turi būti visur jiems pavyzdžiu, mokėti valdyti ir vadovauti, turėti nuojautą ir tvirtą būdą.

Va das turi būti teisingas, korektiškas, už jis labiau vengti asmenine simpatija paremto valdinių rūšiavimo ir dirbtinio populiarumo ieškojimo.

22. Va das turi rūpintis ne savo asmens, bet valdinių gerove. Jis privalo mokėti iškelti savo valdinių nersumą, šatakraujiskumą ir šalta iniciatyvą.

Va das turi rūpintis, kad būtų stropiai žiurima drausmė.

Gera i pareigas einančius valdinius pagirti, paskatinti, nudižengusius įspėti ir, reikalui esant bausti.

23. Kiekvienas va das turi ypatingai žiurėti, kad jo ir priklausančių va dy veiksmas būtų gerai apgalvoti, teisingi, suderinti su tikrove.

24. Vadovauti - reiskia a u m a t y t i, i s e k y t i ir reikalauti i s a k y m ų v y k d y m o.

Bet kuris va das pa rtizaniniuose veiksmuose ar kautynėse turi:

- a/ gerai atsiminti gautąjį uždavinį;
- b/ mokėti apstėti;
- c/ mokėti sprendimą iereikėti eiskiu įsakymu ir paskirstyti uždavinius tarp valdinių;
- d/ nurodyti valdiniams tinkamas priemones;
- e/ žiurėti, kad pasirengimas būtų slaptai;

veikiama - staigiai ir netikėtai;

f/ rinkti žinias ir jas teikti savo viršūninkui, nuolat rūpintis sekimu, žvilgymu ir ryšiais;

g/ rūpintis savo dalinio saugumu;

h/ višais atvejais kuo energingiausiai iki pat galo vykdyti savo uždavinį;

i/ numatyti ir nurodyti susirinkimo vietą arba ryšį tuo atveju, jei dalinys bet kuriu momentu būtų išsklaidytas arba atskirtas.

3. Kautynėse ne visada vadas gali visur laiku suspėti. Todėl valdinių iniciatyva kautynėse - visada normalus dalykas. Reiškiant iniciatyvą, reikia susivokti aplinkybėse ir greitai spręsti.

4. Vadas neturi slėpti nuo valdinių juos galinčių ištikti pavojų, nes žinojimas apie galimą pavojų, sumažina jo netikėtumą.

Partizano pareigos partizaniniuose veikimuose ir kautynėse.

5. Vykdydamas duotą uždavinį arba kaudamas, partizanas sąžiningai, nepaprastu patvarumu ir pasišventimu, netikėdamas jokios paramos iš kitur ir nebeįrodamas duotojo uždavinio pasisekimu, privalo garbingai atlikti savo, kraštą mylinčio sukaus, pareigą ir ištenėti duotąją priesaiką.

6. Draudžiama nutraukti kautynes arba pertraukti vykdomą uždavinį teisiantis, kad buvo nutūkė ryšiai, pasirodė priešas ir pan.

Partizanas kovos lauką gali palikti tik įsakytas arba įvykdęs duotąjį uždavinį.

7. Partizanas - tiek civilis, tiek vadas, - kuris kautynėse susvyrutų, manydamas, kad jau nebėra vilties ir nuspręstų pasiduoti priešui, padarytų sau ir savo daliniui sąžiningą gėdą ir sulauktų visos lietuvių tautos paniekos bei neapykantos.

Tarimoji beviltiška padėtis dažnai pataisoma atkakliai ginantis arba, panaudojus visus būdus bei priemones, prasiveržiant pro priešą.

Veikiančiu ginklu rankose ir dar kautis pajėgus partizanas gyvas priešui nepasiduoda.

8. Patekęs į priešo belaisvę partizanas, nors būtų žiauriausiai kankinamas ir grąšomas mirtimi, neišduoda partizaninės veiklos paslapčių, organizacijos nerių ir savo brolių partizanų.

Saugumas.

30. Saugumas yra vienu priemonių ir būdų, kuriais siekiama laiduoti ne-pavojus ir apsauga netikėtumo iš priešo pusės.

Apie organizacinį saugumą kalbama atskirai.

31. Partizanai savo ir savo dalinio saugumo siekia slapdama nuo viešumos partizaninės kovos paslaptis, tarpusavio ryšiui vartodami slaptavardžius, nuo netikėtumo apsaugoti sauga.

32. Kiekvienas partizanų dalinio vadas savo dalinyje turi įvesti priemones ir būdus, kuriais būtų siekiama užtikrinti dalinio saugumas.

Neatsižvelgiant į partizanų dalinio diumą, paros laiką, aplinkybes, vietoje, toli ar arti priešų visur ir visada turi būti naudojamos saugumą užtikrinančios priemonės.

33. Saugumą užtikrinanti padedamasis priemonės yra šios: nuolatiniai ir greiti ryšiai, žinios apie priešą, priešo sekimas ir išvalgymas.

Paslapties išlaikymas.

34. Partizaninės paslapties išlaikyti yra šventa kiekvieno partizano pareiga ir kartu jo saugumo reikalas.

35. Visais atvejais griežtoje paslapyje turi būti laikomas pasirengimas kautynėms ir uždaviniams vykdyti. Todėl kiekvienas dalinio vadas valdiniams pasako tik tai, kas yra būtina, rengiantis ir vykdamas duotą jį uždavinį.

Draugiškai per anksti kalbėtis apie sumanymus ir direktyvius įsakymus.

36. Nė vienas partizanas neprivalo girtis pašalinų asmenų tarpe savo ar dalinio atliktais uždaviniais. Dažnai su pasigyrimo žodžiais išsprunka partizaninės kovos paslaptis.

37. Dėi nei išlaikytos paslapties dažnai užkertamas kelias pasisekimui ir netikėtumui. Daugeliu atvejų iškalbėta paslaptis būna skaudžių nelaimių ir nuostolių priežastis.

38. Vadų pareigą griežtai saugoti paslaptį ir nešti, kad jos neiškaltų valdiniui. Nuolat ir

griežta, i kovojant prieš paslapčių iškalbėjimą, galima pasiekti reikiamų rezultatų.

Slaptažodis.

38. Slaptažodis yra slaptas sutartinis žodis ar žodžių eilė /sąvoka/, kuriuos nustatyta tvarka pavartojus, galima pažinti ir atskirti partizaną nuo pašalinio asmens ar priešo.

Slaptažodžiai yra organizaciniai, ryšio ir kautynių.

Apie organizacinius slaptažodžius kalbama atskira.

39. Ryšio slaptažodis yra saugumą užtikrinti priemonė atskirymui prieš arba padalinio asmens nuo partizanų dalinio arba atskiro partizano.

Ryšio slaptažodį nustato ir duoda nustatytam laikotarpiui rinktinių vadai priklausantiems daliniams arba atskiriems partizanams.

Pakraštiniams partizanų daliniams ryšiui su kaimyninės rinktinės daliniais duodami nustatyta tvarka atskiri ryšio slaptažodžiai.

40. Kautynių slaptažodis yra saugumą užtikrinti priemonė pažinti ir atskirti kautynėse priešą nuo partizano.

Kautynių slaptažodį nustato ir duoda dalinio vadas savo dalinio partizanams.

41. Kiekvienas slaptažodis yra sudėtas iš dviejų dalių: kausamojo ir atsakomojo žodžio /pav., "Mituva - mėnuis" / arba sąvokos /pav., "Kur yra kelias. - už pylimo"/.

Slaptažodis pavartojamas tokiu būdu: nepažįstamasis sustabdomas suninkant: "Ka. s. eina?"; sustabdytas balsiai pasako klausiamąjį slaptažodžio dalį /pav., "Mituva" arba "Kur yra kelias."/; klausiantysis atakmu partizanas turi patvirtinti ir patikinti, kad jis yra partizanas, pasakydamas atsakomąjį slaptažodžio dalį /pav., "mėnuis" arba "už pylimo"/.

Apie slaptažodžio pavartojimą atskirais atvejais kalbama atskiruose skyriuose.

Sauga, sekimas, žvalgymas.

42. Saugos, sekimo ir žvalgy-
mo tarnyboje partizanai gali būti ski-
riami sargybiniams į sargybos, apsau-
gos, sekimo postus ir žvalgais į saugos,
kautynių ar žvalgomuosius patrulius.

43. Sargybos postas yra išstato-
mas saugoti nuo netikėtumo ir ginti nuo užpuolimo
saugomuosius asmenis /pvz., vadovietes, sulaikytuo-
sius ir pan./ arba daiktus /pvz., sandėlius, pasta-
tus, tiltus ir t.t./.

44. Sargybinis pastatytas į sarg-
gybos postą privalo budriai saugoti sau-
gomąjį daiktą ir būti pasirėngęs jį ginti. Apie
įtartiną judėjimą, nesuprantamus reiškinius, o
taip pat apie priešų pavojų sargybinis nustatytu
būdu praneša savo viršininkui /sargybos viršininkui/
o pats priešų pavojams atveju pasirėngia ginti sau-
gomąjį asmenį arba daiktą.

Sargybos poste sargybinis be savo viršininko ži-
nios nieko neprileidžia prie saugomųjų asmenų arba
daiktų.

Sargybinis neprileidžia arčiau kaip 5 m. Artė-
jančius prie saugomųjų asmenų arba daiktų sulaiko
surikdamas: "Stok. Kas eina." Vienu atveju sustab-
dytuosius nukreipia eiti toliau, kitu atveju, esant
reikalui, iššaukia sargybos viršininką. Kol atvyks
v-kas, su sustabdytoju neįsileidžia į jokias kal-
bas ir neprileidžia artyn. Visą laiką būna pasi-
rėngęs pavertoti ginklą.

Jei stabdomasis, du kartus surikus "Stok. Šausiu?"
nesustoja, sargybinis šauna.

Sargybiniui draudžiama išleisti iš rankų ginklą,
palikti sargybietę, užmigti, kalbėtis su pašalininkė
niais asmenimis ir užsiiminti tokiais darbais, ku-
rie nukreiptų sargybinių dėmesį kitus.

45. Apsaugos postas yra išstato-
mas saugoti nuo netikėtumo iš priešų pusės įvairiuo-
se veiksmų arba kautynių ruošiose sustojusi / nors
ir trumpam laikotarpiui / dalinai.

Atsižvelgiant į aplinkybes, matomumą ir vietovę,
saugos postas pastatomas už kelių dešimčių ar šimtų

metru nuo dašinio, bet visais atvejais ne toliau kaip 300 m.

Apsaugos posto vieta parenkama pavojinga iš p̄ prieš̄ pus̄s kryptimi ir kiek galint pasl̄opta/i nuo prieš̄o akių.

46. Į a p s a u g o s p o s t ą pastatytas s a r g y b i n i s privalo budriai ir nepertraukiamai sekti aplinką. Apie įtartinus judesius, nesuprantamus reiškinius, art̄jantį prieš̄ą nustatyta tvarka praneša savo viršiniui, kuris jį pastat̄.

Netik̄to užpuolino atveju sargybinis, kitaip negal̄damas pranešti, šaūdo.

Paprastai apsaugos posto sargybinis, jeigu nėra duota kitokių nurodymų, nei į savo dašinio pus̄ę, nei į prieš̄o pus̄ę nepraleidžia pašalinių asmenų. Juos sulaiko ir praneša savo viršiniui.

Sulaikydamas elgiasi kaip sargybos posto sargybinis /žiur.44 str./.

Į apsaugos postą reikia skirti mažiausia du vieną uždavinį turinčius sargybinius. Vienas jų skiriamas vyriausiuoju. Paprastai vienas sargybinis seka stačiom ar klupsčiom, antrasis - gulom ar s̄dom.

47. S e k i m o p o s t a s turi s e k i m o į s p̄ j i m o u ž d a v i n i ą.

Į sekimo postą pastatytas s a r g y b i n i s /sek̄jas/ seka aplinką, sutartinius ženklus.

Apie pasteb̄tą prieš̄ą, įtartinus judesius, nesuprantamus reiškinius jis turi pranešti savo vad̄i.

Praeinantiems asmenims s e k̄jas nepasirodo ir jų nesulaiko. Netik̄tai prieš̄o užklyptas, sek̄jas šaūdo.

Paprastai sek̄jai turi b̄ti aprūpinti sekimo įrankiais /žiuronais ir pan./.

Sek̄jo vieta taip parenkama, kad jis gal̄tų gerai matyti aplinkumą, pats b̄damas nepastebimas.

48. Ž v a l g o m o j o ir k a u t y n i ų p a t r u l i o sud̄tyje.

Nelygu dašinio dydis, patrulio paskirtis ir uždavinys, į patrulį skiriama s nevienodūs skaičius partizanų, toliau visais atvejais ne mažiau, kaip 2-3 partizanai.

Kokia bebūtų patrulio paskirtis, visi žvalgai privalo žvalgyti, sekti priešą ir vietovę, saugoti savo dalinį nuo netikėtumo iš priešo pusės.

Paprastai žvalgai veikia pėdomis. Vienas iš jų skiriamas vyresniajui.

Žvalgai su savo daliniu palaiko akies ryšį ir ne nutolsta nuo jo toliau kaip 300 m., o naktį, miške, miške - kiek leidžia matomumas.

49. Patrulio uždavinys nustato patrulio veiksmus ir jų pobūdį laiko ir ploto atžvilgiu.

Saugos uždavinį gavęs patrulis turi savo veiksmus derinti ir laiko, ir krypties atžvilgiu.

Saugomojo dalinio atžvilgiu saugos patruliai gali būti priekiniai, šoniniai ir užpakaliniai.

Laiko sąlyga reikalauja, kad patrulis laikytųsi tam tikro suderinto žygiavimo greičio ir tuo būdu išlaikytų reikiamą atstumą ški saugomojo dalinio.

Krypties sąlyga reikalauja laikytis patrulį laikyti saugomojo dalinio kelio.

50. Žvalgomasis patrulis paprastai slenka jo paties pasirinktomis priemonėmis. Žvalgomasis patrulis turi kuo daugiau matyti, pats pasilikdamas priešui nematomas.

51. Apskritai, visi patruliai turi veikti slapta kuo daugiau taikydami prie vietos.

Sudarant patrulį, visada turi būti paskiriamas patrulio viršininkas.

Patrulio viršininkas, gavęs uždavimą, turi trumpai paaiškinti patrulio uždavinį žvalgamis, priminti reikalingus sutartinius ženklus, slaptažodžius ir paskirti savo pavaduotoją.

Žinios.

52. Partizaniniuose veiksmuose ir kautynėse partizanai žinias gauna: a/nustatyta tvarka iš atitinkamų organizacijos pareigūnų, b/patys rinkdami.

Gaunas ar surinktas žinias, jei yra laiko, reikia patikrinti.

53. Prieš veikdamas partizanų dalinio vadas privalo turėti žinias:

- a/ apie priešą,
- b/ apie savo dalinio padėtį,
- c/ apie vietovę.

Žinias apie priešą gauna iš aukštesnio vado, iš priklausomųjų vadų ir iš vykdomo sekimo bei žvalgybos.

Žinias apie savo dalinio padėtį ir apie vietovę daliniai vadais renka pats arba sužino iš savo valdinių pranešimų.

54. Žinios apie priešą, savo padėtį ir vietovę sudaro vadovavimo pagrindą ir daliniai yra geriausias dalinio saugumo laidas.

55. Kautynėse žinios apie priešą renkamos priešą sekant ir vykdamas nepatrankiamą žvalgyimą.

Atliekant kautynių žvalgyimą, turima tikslas nustatyti apie priešą:

- a/ kur yra priešas,
 - b/ ką jis daro,
 - c/ kaip išdegti jo ginklais;
- apie vietovę:
- a/ kokios prielagos,
 - b/ vietovės raižytumas.

Ryšiai.

56. Siekiami kautynėse saugumo ir prisiekimo, partizanai palaiko ryšį tarpusavyje, su vadovybe ir su kaimynais.

Kautynėse ryšis dalinyje ir su kaimynais palaikomas per ryšio pasiuntinius, sutartiniais ženklais /švilpukais, raketomis, voliavėlėmis, šviestais, ženkais, įvairiais garsais, pamėgdžiojant žvėrių bei paukščių balsus ir t. t. /.

Palaikyti ryšį su aukštesniuoju vadu, o taip pat ir su priklausomais vadais, panaudojami ryšio pasiuntiniai arba kai kuriais atvejais tam tikslui panaudojamas organizacinis ryšių tinklas.

Ryšio pasiuntiniai yra patikimiausias ryšio priemonė. Paprastai ryšio pasiuntiniai kautynėse, jei jie nėra pažeisti, slenka kartu su vadu.

57. Kiekvienam atveju dalinio vadas privalo nustatyti supartinis ženklus ir juos aiškiai perduoti valdiniam. Ypatingai rūpestingai reikia nustatyti sutartinis ženklus nakties veiksmuose.

58. Tikriausias ryšys kanyne yra asmeninis dalinio vado dalyvavimas kautynių veiksmuose ir jo betarpiška įtaka savo valdiniam.

Uždavinys, sprendimas, įsakymas.

59. Prieš veikdamas arba vykdydamas duotąjį uždavinį, partizanų dalinio vadas privalo išsiaiškinti į duotąjį uždavinį.

60. Žinodamas uždavinio, prieš išgalų, savo dalinio dydžio, vietovės, metų ir paros laiko vadas daro sprendimą.

Greitas, kad ir nepatogiau, laiku padarytas ir laiku įvykdytas sprendimas visada yra geresnis už nors ir gerą, bet pavėluotą sprendimą.

Neveiklumas, dvejojimas ir apsilaidimas yra didesnis prasižengimas nei klaida, pasirenkant būdus ir priemones.

61. Vadas, padarys sprendimą, duoda raštu ar žodžiu įsakymą, kuris vadinamas operaciniu įsakymu.

Operaciniai įsakymai yra rengiamieji, beidrieji ir atskirieji.

Įsakymas turi būti iš anksto apgalvotas, ar jis įvykdomas, nes niekas taip neveikia nuotaiką, kaip neįvykdomas ar keitulis įsakymas.

62. Ypač trumpi ir aiškūs turi būti valdiniam duodami atskiri uždaviniai.

63. Geriausias įsakymas daliniui suakioje padėtyje yra asmeninis vado pavyzdys.

64. Įsakymai turi būti atiduodami laiku. Jei veiksmas yra numatomas iš anksto, duodamas trumpas rengiamasis įsakymas.

Žodinis įsakymas valdinį turi būti pakartojamas.
Įsakymų vykdymas turi būti tikrinamas.

Pranešimai.

65. Partizaniuose veiksmuose, kautynėse reikia nuolat pranešinėti apie savo vienetą, padėtį ir jo vadui, kairynams, kuriems tai žinotina.

Kiekvieną kartą reikia pranešti, kai pasikeičia padėtis, kai gauta ar surišta žinių apie priešą.

66. Pranešimai turi būti trumpi, tikslūs ir laiku siunčiami. Juose turi būti tik patikrinti ir ištirti dalykai. Asmeninė nuomonė ir panašūs dalykai pranešime turi būti, apie tai apšymint, išskirti.

Dažtinai uose pranešimuose turi būti pažymėtas pranešimo išsiustymas ir pranešamų įvykių laikas, ką pranešėjas daro ar mano daryti, ryšis su juo.

67. Pranešimai turi būti terminuoti (kurie siunčiami viršminio nustatyto laiku) ir neterminuoti.

68. Kautynėms pasibaigus visi vadai komandos keliu sūnūšis kautynių aprašymą.

Kautynių aprašymas turi būti:

- a/ gautasis ir savs įsakymas,
- b/ bendra, kautynių eiga,
- c/ partizanų ir medžiagos nuostoliai (partizanų nurodyti slaptavardžiais),
- d/ priešo nuostolių vaizdas,
- e/ kokie priešo vienetai dalyvavo kautynėse,
- f/ ką toliau priešas daro,
- g/ ypatingai pasižymėję partizanai ir daliniai

69. Paprastai įsakymai ir pranešimai siunčiami komandos keliu. Labai skubiais atsitikimais komandos kelio gali būti nesilaikoma.

70. Kai kuriais atvejais nustatyta tvarka ir būdais pranešimai ar įsakymai turi būti rašomi šifruotai.

71. Kiekvienam atveju ryšio pasiuntiniui turi būti nurodoma: kam ir kur pranešimas ar įsakymas ištėti, vykimo kelias, kur grįžti arba kur pasilikti.

Gręsiant pavojui, kad pranešimas ar įsakymas gali patekti į priešo rankas, ryšio pasiuntinyje turi

Ji sunaikinti. Todėl kai kuriais atvejais y ryšio pasiuntiniui reikia pasakyti apie pranešimo ar įsakymo turinį ir supažindinti su aplinkybėmis.

D. PARTIZANINIŲ KAUTYNIŲ PAGRINDAI

Bendrybės.

72. Ne asmeninio keršto vedami, bet dėl gyvybinių tautos reikalų ir nepakędami vergiškos okupacinės santvarkos ir jos pasidavėlių partizanai veda būtutinę kovą.

73. Partizaninėse kautynėse laimėjimą nulemia ne partizanų skaičius, bet jų ir jų vadų vertė, aukštos dvasinės savybės ir pasiryžimas.

74. Visų partizaninių veiksmų ir kautynių pagrindas yra netikėtumas, staigumas, mokėjimas suderintai veikti.

Netikėtumas.

75. Netikėtais veiksmais pasiekiamas dvasinė persvara, suvaržo priešo veikimo laisvė. Netikėtumas padeda silpnesniams nugalėti stipresnįjį.

76. Netikėtumas galima pasiekti priešą klaidinančiais veiksmais ar įrengimais. Svarbu, kad iki paskutinės minutės priešas nesužinotų mūsų siekimo ir santvarkos.

Priešas turi būti užkluptas tokioje vietoje, kurioje jis nebūtų pasirėngęs veikti, arba dėl vietovės sąlygų neturėtų veikimo laisvės.

Kol priešas netikėtumo apgluobintame susigriebs, jis turi turėti kuo didžiausius nuostolius.

77. Netikėtumo įspūdį padidina greiti ir iš arti šūviai. Todėl partizanai turi mokėti taikliai ir greitai šaudyti. Dažnai greitas ir taiklus šūvis ar išmeshta laiku taikliai granata nulems partizano likimą.

Kači kuriais atvejais per ankstybas šūvis yra žalingas: jis išduoda pasislėpusį ar užsimaskavusį partizaną ar dalinį.

Didelis įspūdis ar netikėtumas pasiekiamas, kai ugnis į priešą paleidžiamas pagal sutartą ženklą arba kai jis žygiuoja per iš anksto nustatytą vietą.

78. Visais atvejais turi būti išnaudojami netikėtumo pasėkos.

79. Nuo netikėtumo iš priešo pusės saugomasi sauga, stipriai vykdoma žvalgyba, patikimai ir nuolatiniiais ryšiais ir energingai veikiama.

Priešo klaidinimas.

80. Klaidindami priešą, partizanai siekia, kad jis susidarytų netikrą arba perdėtą vaizdą apie partizanų santvarką, išsidėstymą, skaičių, numatymus ir veiksmus.

81. Partizanai klaidina priešą slėpdami ir maskuodami įrengimus arba judesius, patys slėpdami si ir maskuodami nuo priešo akių.

Visi klaidinantieji veiksmai arba įrengimai turi būti panašūs į tikruosius ir sunkiai nuo jų atskiriami.

82. Be jokio atskiro įsakymo partizanai turi slėpti nuo priešo ir viešumas žygio kryptis /iš kur atvyksta ir kur nuvyksta/, skaičių /nedarant poreikalingų pėdsakų ir juos užmaskuojant/, uždavinių vykdymo būdą, priemones ir padarinius.

Gerasi paslėpta ir užmaskuota bus tada, kada priešas apie partizaninius veiksmus ir darbus galės rasti kuoma žiausiai žymių ir surinkti žinių.

83. Žygio kryptis klaidinama, kai žygiuojama keliais, sumintais takais, klaidinančiai pereinant skerskelius /pav. atbulomis, pėdsokant ir t.t./. kai kaltaliojama žygio kryptis.

Neišvengtinai pėdsakai, ypač žiemos metu, turi būti maskuojami /užvažinėjami ir pan./. Kad paliktų **ti maži ašias pėdsakus žymes**, reikia žygiuoti pėdsakais.

84. Kautynėse partizanai priešą klaidina apgaulin-
gais judesiais /pav. sumosikavus rankomis staiga,
lyg kliud ydas, kristi žemėn/, klaidinamais parengi-
mais /pav., ugnivėtėje iš kurios buvo šaudoma pa-
kabinama kopurė pačiam paslenka nt į kitą vietą ir
pan./.

Kai kuriais atvejais, ypač dengtoje vietovėje,
priešą klaidinančiai veikia energingos ir baisios
komandos nesamlems ginklams ir vienetais.

85. Stovyklos, palapinės, sargyvietės turi būti
slepiamos ir maskuojamos. Ypatinai rūpestingai
turi būti slepiami ir maskuojami pėdsakai, vedantie-
ji į postovėdavimo vietas, sargybinių takai ir pan.

86. Partizaniniuose veikmuose ir kautynėse par-
tizanas privalo pats maskuotis ir maskuoti savo gink-
lą.

87. Partizanas nuo priešo akių pasislepia už
priedangų ar uždangų, maskuojasi vietos daiktų še-
šėliabėn, prikaikindamas savo drabužių spalvą prie
aplinkumos /žiema baltos spalvos apsiaustais, vasa-
rą - žalios s spalvos drabužiais, palapinėmis/.

Krūmėtose vietose, javų laukuose ir pan. parti-
zanas, maskuodamas savo ugnįvietę ir save, apskai-
šo šakomis ir , žolelėmis.

Atvirose vietose ginklams ir sau maskuoti panau-
doja maskavimosi tinkleli.

88. Partizanų dalinio vado pareiga kiekvienam at-
veju nurodyti partizanams slėpimosi ir maskavimosi
būdą.

Kiekvienas partizanas, kad ir nebūtų įsakymo,
privalo visuose veikmuose sleptis ir maskuotis nuo
priešo akių.

Priedanga. uždanga.

89. Priedanga saugomasi ir už jos pasislepiama
nuo priešo akių, tačiau ji neuždengia nuo priešo kiti
kulky.

Uždanga saugomasi ir užsidengiama nuo priešo kul-
ky, tuo pačiu ji dengia ir nuo priešo akių.

90. Kautynėse partizanai saugosi nuo priešo kul-
ky ir kartu nuo sekimo uždangomis, sekiami ir žval-
gydamiesi slepiasi už priedangų.

91. Uždangomis paprastai pasirenkama gamtiniai vietovės pakilimai, antgriovėnai, grioviai, mūrinės ar akmeninės sienos, pastatų pamatai, medžiai ir t.t., kurie gali prisidengti nuo priešo kulky. Greit pasirinkti ir kyspręsti uždangos tinkamumą turi mokėti kiekvienas partizanas.

Smėlio, žemė, molio kulkos nepermušami, kai uždangos sluoksnis storesnis už 1 m. Mūrinė siena vienos išilginės plytos gali būti pramušama kulka, didesnio storumo - tik pakartotinai pataikius ke- lioms kulkomis į tą pačią vietą.

Sausa pušis pramušama iš 100 m. iki 60 cm., iš 400 m. iki 85 cm., iš 800 m. iki 40 cm. ir iš 18000 m., iki 15 cm. storio. Kietesni medžiai /pav. ašholas, uosis ir kt./ sunkiai pramušami.

Užtenka žinoti, kad medis, kuris abejomis ran- komis neapkabimas, bus saugi uždanga nuo šautuvų ir kulkosvaidžių kulky.

Pasirenkant ar įsirengiant uždangas reikia at- minti, kad uždangos nuo kulkosvaidžių kulky turi būti parenkamos storesnės, nes kulkosvaidžio kul- kos pataiko arčiau viena kitos.

Kovavietė, ugniavietė.

92. Kovavietė /pozicija/ yra vieta, iš kurios partizanų dalinys vykdo ugnies uždavinį.

93. Visais atvejais p a r e n k a n t k o - v o v i e t ę pirmoje vietoje kreipiamas dėmesys į š a u d y m o g a l i m u m a s, an- troje vietoje atsižvelgiama į t i n k a m a s ir p a t o g i a s a t s i t r a u k i m o k r y p t i s, p a k a n k a m a s u ž d a n - g a s y . x

Atsižvelgiant į aplinkybes ir vietovę kova- vietė parenkama prieškui sunkiai pastebimoje ir nesitikimoje vietoje. Reikia vengti ryškių ir aiškiai iš priešo pusės matomų vietos daiktų.

94. Vieta, iš kurios partizanas kovavietėje šaudo yra u g n i a v i e t ė.

Ugniavietė parenkama tokia vieta iš kurios bū- tų p a t o g u š a u d y t i ir būtų p a - k a n k a m a u ž d a n g a nuo priešo kulky.

Reikia vengti ugniavietoms rikiui aiškiai matomas iš priešos pusės vietas arba ant ryškių iš toli pastebimų vietos daiktų / pav., pastatų, augalų kšgių ir pan/.

Ugniavietoms netinka akmenimis arba stambiais žvyru grįsto kelio grioviai, akmenų krūvos / patalpusios ir skildamos kulkos skeveldromis gali sužeisti partizanus/.

95. Partizanas kautynėse, keičiamas ugniavieta, sekantią ugniavieta pasirenka pats.

Kiekvieną sekantią ugniavieta partizanas užima ne iš karto į ją įbėgdamas, bet iš pradžių krisdamas už uždaugos, o paskui jau šliaužte išliauždamas.

96. Pasirenkant ugniavieta gyvenvietėse, prie pastatų arba aukštų uždaugų, ugniavieta pasirenkama prieš pastatą arba uždaugą, šėšėly je arba pastato viduje.

Šaudant pro langus, duris, reikia stovėti toliau nuo lango ar durų.

Gyvenvietė tinkamomis ugniavietėmis yra namų pastogės, stogų langai padarytos tose skylėse ir pan.

97. Miške pasirenkant ugniavietes medžiuose, tam tikslui tinkamesni yra lapuočiai medžiai.

98. Reikalui esant partizanai turi savo ugniavieta pagerinti: pasidaryti ginklui atramą, sutvirtinti uždaugą.

Ugnis.

99. Kiekvienas partizanas šaudydamas turi laikytis šios pagrindinės taisyklės: šaudyti tik į matomą priešą arba pastebiu už priedaigos pasislėpusį priešą.

Visais atvejais, nežinint iš kokio ginklo šaudyti, partizanas turi pasirinkti ir šaudyti tik į vieną ryškiausią matomą taikinį. Niekada tikalo nepasiekia šaudydamas, kaip vadinamas "sijojant į būrį" ir t.t.

100. Kai taikinys yra nurodomas vado, turi būti šaudoma į nurodytąjį taikinį.

101. Visais atvejais, prieš šaudant, ugniavietaje turi būti patikrinamas ginklas.

kad nebūtų užterštas ar užkimštas vamzdis.

Prieš paleidžiant šovį, reikia gerai įsiremti ginklą, taikliai, sulaukčius kvėpavimą, nusitaikinti ir netrukdojant paspausti au-
leidžiamąjį kabluką.

102. Atviroje vietoje partizanas ginklą užtais-
so, užveda arba šalima klintis pavirsdamas ant
šono, pats būdamas prisispaudęs prie žemės, deng-
toje vietovėje - paslinkdamas už uždangos. Tačiau
visais atvejais, šaudydamas, užtaisydamas ir
taip pat šalindamas klintis partizanas privalo s-
ekti priešą.

103. Kiekvienas partizanas turi mokėti spręs-
ti atstumą iki taikinio ir, jei nėra vado koman-
duojamas, nustatyti savo ginklo taikiklį. Atstumas
iki taikinio sprendžiamas iš akies, arba, kai yra
iš anksto išmatuota, iš vietos daiktų.

Kada kyla klausimas dėl atstumo, geriau nustaty-
ti mažesnis taikyklis, negu didesnis. Mažesnis tai-
kyklis palengvina ekti kulky kritimą, be to prie-
šui padaromas didesnis įspūdis, kai jis pastebi,
kad prieš jį esąs ruožas yra apšaudomas.

104. Šaudant į e-kersai judančius taikinius,
taikymo taškas turi būti parenkamas prieš judantį
taikinį. Taikymo taškas menamai parenkamas į ju-
desio greitį, atstumą iki taikinio ir vėjo įta-
ką.

Judesys .

105. Kautyaėse partizanų daliny-
s pirmyn ar atgal nuo vienos ribos iki kitos paslenka
darydamas šuolį.

Atskiri partizanai arba partizanų saujelės
priešo ugnies įtakoje pirmyn ar atgal slenka
per bėgdami .

Kiekvieno didesnio dalinio šuolis gali susidėti
iš mažesnių dalinių šuolių, o mažesnių dalinių šuo-
liai - iš atskirų partizanų ar partizanų saujelės
perbėgimų.

106. Partizanas turi pats spręsti, kada pakil-
ti, kiek toli bėgti ir, kas svarbiausia, kur iš

naujo gulti.

Kiekviena nauja vieta pasirenkama /isižiurima/
ne perbėgimo metu, bet dar prieš perbėgiant.

Perbėgimo dydis ir greitis priklauso nuo vietos ir nuo priešų ugnies stiprumo ir taiklumo.

Atviresnėje vietovėje, stipresnėje ir taiklesnėje ugnyje /ypač artimuose atstumuose/ perbėginiai turi būti trumpesni ir staigesni. Suakcentuose aplink kybėse kiekvienas jų turi trukti ne ilgiau kaip 5 sekundės, kad priešas nesusėtų gerai nusitaikinti. Tačiau tuo laiku reikia stengtis kuo toliausia nubėgti.

Perbėgimų miklumas ir staigumas turi klaidinti priešą, blaškyti jo ugnį.

Kiekvienam perbėginiam reikia parinkti taip pasirengti, kad priešas nepastebėtų rengiamųjų veiksmų ir svyravimų.

Paprastai pasirengimas susideda iš šių neišskiriamų veiksmų: a/ užvedamas šautuvas ir pastatoma atsarga, b/ patikrinamas granatų priseginas ir šovinių uždarymas, c/ pritraukiamos kojos ir padaromos atsispyrimo duobutės, d/ atsiremiama rankomis šuoliui.

Išnaudojant patogesnius momentus: priešų ugnies susilpnėjimą, nukreipimą į kitą vietą, savo ugnies vaisius ir t.t., staigiai pakilus, žaibo greitumu smukti į nužūrėtą vietą.

Dangtoje ir raižytoje vietoje pirmyn ir atgal pasilenkama stačiomis perbėgant nuo uždangos iki uždangos.

Nelaba i raižytoje, apaugusioje nedideliais krūmais, javais ir pan. vietovėje, ypač arčiau priešų, bus praverbu ropoti arba šliaužte šliaužti.

Visai atviroje ir matomoje vietovėje rąpojimas ar šliaužimas netinka. Geriau slinkti perbėginiais.

Perbėgimo metu partizanas privalo sekti priešą, savo vadą ir kaimynus.

Ugnies ir judesių derinimas.

107. Slinkimas pirmyn ir atgal tiek dalinio dalies, tiek atskirų partizanų turi būti derinamas su leidžiamu ugnimi.

Paprastai, vienam dalinio vienetei suoliuojant pirmyn arba atgal, kitos privalo remti jį ugnimi.

108. Atskiri partizanai arba partizanų saujelės kyla ir perbėga remiami savo kaimynų ugnies.

109. Judesio ir ugnies derinimui tarp atskirų vienetų dalinyje vadovauja dalinio vad. as, vienetuose tarp atskirų partizanų arba partizanų saujelių - žemesniųjų vienetų vadai.

110. Kiekvienas partizanas, perbėgantis jo kaimynui, privalo savo ginklo ugnimi paremti jo judesį, šaudydamas į tuos taikinius, kurie kliudė kaimynui judėti.

K. Žygis.

Orientavimasis.

111. Kiekvienas partizanas privalo mokėti orientotis kelyje, vietovėje, paklydęs greitai susivokti.

112. Orientuotis vietoje nežinomoje vietovėje panaudojamas žemėlapis /geriau stambesnio mastelio/ arba klausiamas vietovę pažįstas gyventojas.

Nežiūrint kokiu būdu būtų orientuojamasi, visada reikia žygio kryptimi išžiūrėti arba išidėmėti būdingesnius vietos daiktus arba kelio pasisukimus bei kryžkelius.

Naktį, rūke, miške, ypač nepažįstamoje vietovėje žygio kryptį išlaikyti ir nepaklysti turi būti imamas palydovas.

113. Pagal žemėlapi kompasu pagalba tiksliai žygio kryptis vietoje nustatoma sekandčiai: žemėlapyje surandamas stovėjimo taškas ir norima pasisiekti vieta /žygio tikslas/, kompasas uždedamas ant stovėjimo vietos ir pagal jį orientuojamas žemėlapis, sukiojamosios dalies taikiklis nukreipiamas žemėlapyje surastos žygio vietos kryptimi. Kompasso taikiklio rodoma kryptimi ir bus ieškoma žygio kryptis, o žymeklis rodyt žygio krypti laipsniais /žygio krypties azimutas/.

114. Žygio kryptis pagal kompasą patikrinama sekančiai: kompasą žymsklis pastatomas ant žygio krypties azimuto, orientuojamas kompasas, taikiklis bus nukreiptas žygio kryptimi.

115. Orientuotis vietoje gali būti panaudojama saulė, mėnulis, žvaigždės, stebint medžius, augnius ir t.t.

Saulėtą dieną tiksliai pasaulio šalis galima nustatyti laikrodžio pagalba. Laikrodis padedamas horizontaliai ir pasukamas taip, kad valandų rodyklė būtų atkreipta saulės ženklo kryptimi, kampas "12" ir valandų skaičius dalinamas pusiau. Padalinto kampo kryptimi bus pietus. Žinant pietų kryptį nesunku surasti kitą pasaulio kryptis.

Pagal mėnulį pasaulio kryptys nustatomos prielaimus, kad mėnulis pilnaties metu 18 val. yra rytuose, 20 va l. - pietuose, o 6 val. - vakaruose.

Šiaurės žvaigždė visada yra šiaurėje; nušrinė prieš saulei tekant yra rytuose, vakarinė, vos tik saulei nusileidus, - vakaruose.

Atskirai augančių medžių daugumas šakų ir žalumynų yra pietinėje pusėje.

Ant medžių kelmų, akmenų daugiausiai kerpių ir samanų auga šiaurinėje pusėje.

Žygio organizacija ir sauga.

116. Apskritais partizanai žygiuoja kautynių arba uždavinių vykdymų tikslu ir persikeldami iš vienos postovio vietos kitai.

117. Partizanų dalinio vadas žygio įsakyme nurodo:

- a/ žygio tikslą,
- b/ žygikelį,
- c/ žygio santvarka,
- d/ skiria saugą ir duoda jai uždavinį,
- e/ nustato sutartinčius ženklus,
- f/ nurodo susirinkimo vietą tam atvejui, jei priešas žygyje netikėtai užklyptų ir išskleidyty,
- g/ patikrina ir duoda ryšio ir, reikalui esant, nustato kautynių slaptąžodį.

118. Parankant žygikelį pirmoje vietoje siekiama saugumo ar netikėtumo, antroje atsižvelgiama į tai,

kad būtų mažiau varginantis kelias.

119. Siekiant partizaninių veiksmų sąslaptumo ir saugumo partizanų daliniai žygiuoja išimtinai naktį, rąke, miškais.

120. Žygio rikiuotė nustatoma iš anksto arba žygio eigoje.

Žiurint vietovės raižytumą, perėjimą per gamtines kliūtis ir duoto uždavinio, gali tekti žygio tvarką kelis kartus keisti.

Paprastai žygiuojama vorele po vieną arba du, nuo dviejų iki dešimties žingsnių atstumu.

Nelygų vietovei ir netumoms, atstumai turi būti didinami ar mažinami.

121. Žygyje vadovaujama žodžiu tyliai perduodant komandas iš lapų į lapas arba sutartiniais ženklais.

Žygiuoti reikia tyliai ir tvarkingai. Nepastilingai reikia maskuoti pėdsakus ir klaidinti kryptį.

Žengiant per mišką, krūmus reikia vengti užminti, laužyti šakas, kojas reikia statyti atsargiai ir tyliai, įvairios kliūtys, tvoros turi būti neužkliudomos ar tyliai peršengiamos.

Prieš kliūtis ir sustojant reikia vengti susigrūdimo krūvon.

122. Žygiuojančio dalinio apsaugai ir žygio krypties išlaikyti skiriamas saugos patrulis.

123. Žiurint dalinio žygio krypties patrulis yra priekinis ir užpakalinis.

Priekinis patrulis yra skiriamas žygiuojančio dalinio priekinei apsaugai nuo netikėtumo iš priešo pusės ir žygio krypties išlaikyti.

Užpakaliniu patruliu partizanų dalinys saugosi nuo netikėtumo iš priešo pusės atitraukiamajame žygyje.

123. Dalinio vadas, skirdamas patrulį, privalo:

- a/ paskirti patrulio viršininką,
- b/ duoti saugos uždavinį,
- c/ nustatyti su patruliu sutartinis ženklus
- d/ paaiškinti, kaip patrulis turi elgtis sutikęs priešą, nepažįstamus asmenis ir t.t.

Atsižvelgiant į patrulio uždavinį, priešė išga-
les, vietovę, patrulin skiriamas atitinkamas skaičius
partizanų.

Pavyzdžiui 10-15 partizanų būreliui į priekinį pat-
rulį skiriamas ne mažiau 2 - 3 partizanai.

124. Priekinis patrulis žygiuoja atydyčiai žvalgy-
damasis į priekį ir šonus. Apie įtartinus judesius,
priešą, laiku perspėja savo saugomą dalinį.

Paprastai priekinis patrulis aplenkia sodybas,
kryžkelius, pavojingas bei įtartinas vietas.

Prieš įeidamas į mišką, priekinis patrulis 200-
300 m. atstume nuo miško pakraščio pasuka iš kelio ir
įeina į mišką toliau nuo kelių.

Pastabėjęs įtartiną judesį, priekinis patrulis stai-
ga gula ant žemės ir pasirengia šaudyti. Paprastai
priekinis žvalgas arba patrulio viršininkas, jei nėra
duota nurodymų, nepažįstamus asmenis ir sustabdo atkry-
ti ir klausia slaptažodžio.

Kai kuriais atvejais, žiurint duotojo patruliui už-
davinio, priekinis patrulis bus įsakytas nesustabdy-
ti nepažįstamų asmenų. Šiuo atveju jis turi įspėti sa-
vo saugomą dalinį.

Visais atvejais patrulis saugomą dalinį įspėja su-
tartiniu ženkliu arba pasiunčia vieną žvalgą iš patru-
lio sudėties.

Palaikyti ryšį ir sekti patrulio duodamus ženklus
dalinyje skiriamas priekinis atkryti sekėjas.

1-5. Dalinio vadas yoroje žygiuoja ten, iš kur jis
galėtų patogiai sekti ir vadovauti.

Kai kuriais atvejais jis nusprendžia žygiuoti prie-
kinio patrulio sudėtyje.

F. POSTOVIS

126. Paprastai partizanai postovauja miške arba gyven-
vietėse, rečiau - krumotose vietovėse, apžalumuose
upės šlaituose ar javųlaukuose.

Visais atvejais postovia vietoje -
t a parenkama žiurint saugumo ir dalinai
patogumo.

127. Partizanų dalinys apsistojęs ilgesniam laikui
postoviauti miške, įsirengia postovio stovyk-
l a.

Žiurint partizanų dalinio dydžio, postovio stovyk-
la įrengiama ginamųjų kautynių pagrindais (k-1)
tovanjančio dalinio kovos...

г о с н а з к а sudarytą iš atskirų
atšparos lizdų.

Atskiros mazgo ir atšparos lizdų įrengimas nustaty-
tas šių nuostatų ginamųjų kautynių skyriuje (Žiar.
str. str. 165, 166).

128. Dalinio vadas nustato stovyklos santvarką:

- a/ atakirų stovyklos atšparos lizdų išdės-
mą ir kovavietes,
- b/ apsaugos, sekimo - perspėjimo tarnybos su-
dėtį, parengties būrelis sudėtį ir uždavimą,
tarnybų būdėjimo ir keitimosi laiką,
- c/ stovyklos tvarką sutartiniais ženklais ir rei-
kalingus slaptažodžius.

129. Atsižvelgiant į atskirų stovyklų atšparas
lizdų išdėstymą ir šaudymo galimumą, atitinkamai iš-
dėstomos ir įrengiamos atskiros paapinės arba požė-
ninės.

130. Visais atvejais postovio stovyklą rengiant
ir ją įrengus, saugumo reikalui ir apsaugai nuo neti-
kėtumo i prieš pusės turi būti skiriamas atitinkamas
skaičius partizanų.

131. Postovio stovykloje turi būti įvedamas būdė-
jimas. Būdetojas žiari bendrosios postovio tvarkos
prižiūri ir tvarko stovyklos apsaugos sekimo - įspė-
jimo tarnybą ir, esant reikalui, laikinai vedovėja
stovyklos parengties būreliui.

132. Apsaugos - sekimo postai išdėstomi aplink pos-
tovio stovyklą pavojingomis kryptimis bei prieigomis:
prie kryžkelių, prie spindžių sankryžų, miško iškišu-
liuose ir t.t.

Žvalgymo ir apsaugos tikslu turi būti siunčiami
žvalgomieji patruliai.

133. Stovyklos viduje, atsižvelgiant į postovnu-
jančio dalinio dydį, vietos matomumą, sekimo - įspė-
jimo tarnyba skiriami 1 - 2 žiaronais aprūpinti se-
kėjai. Sekėjai seka stovyklos aplinką, apsaugo - se-
kimo postų įspėjamuosius ženklus.

134. Stovyklos parengties būrelis būdėjimo metu,
budamas pilnoje kautynių aprangoje, yra pasirėngęs
atremti netikėtą priešo puolimą.

Parengties būrelio būdėjimo vietą ir parengties
tvarką nustato dalinio vadas.

135. Visi stovyklos įrengiamieji darbai ir įrengi-
mai, prieigos, takai į stovyklą turi būti slėpiami

ir maskuojami.

136. Stovykloje turi būti laikomai griežtos tvar-
kos. Draudžiama yra rėkauti, dainuoti ir kelti triukš-
mą reikia vengti kurenti lauzas dienos metu.

137. Turi būti griežti sekama, kad pašaliniai as-
menys nesušilintų stovyklos vietos. Kada yra žymų ir
davinių, kad stovyklos vieta sušilimo pašaliniai as-
menys, saugumo reikali, stovyklos vieta turi būti ap-
leidžiama, stovyklos būvimo žymės turi būti pašalina-
mos ir užmaskuojamos.

138. Postoviai su jais gyvenavie-
tose, reikia vengti judėjimo, kuris atkreiptų
kaikynų arba pašalinių dėmesį.

139. Postovaujanti dalinio skydas privalo išval-
gyti gyvenvietę ir aplinką, numatyti kukovaidžio ug-
niavietes ir pasitrankiose kryptis tuo atveju, jei prie-
šas netikėtai užkliuptų.

140. Gyvenvietėje postovaujanti dalinio apsaugai
išstatomi: dienos metu - sekimo - įspėjimo, o nakties
metu - apsaugos postai.

141. Nepatikimi gyventojai turi būti perspėti, da-
linio postovavimu metu neišeiti iš gyvenvietės. Dar-
gybiniai privalo kreipžidėmsi į nepatikimų gyvento-
jų veiksmus.

142. Apakritai, postovavimo metu draudžiama vie-
nu metu išnerstyti ir valyti ginklus.

Parengties būrelis turi budėti pasirengęs netikė-
tumams.

G. KAUTYNĖS

Bendrybės.

143. Partizanai savanoriškai kovoja dėl kilnaus
tikalo, - dėl mūsų tautos laisvės ir nepriklausomybės

144. Karštai mylis Tėvyną ir pasiryžęs dėl jos
laisvės mirti, stiprios, nepalausiamos valios laimė-
ti kovoje, atkaklus, pasitikis savimi ir savo vadais -
toks yra partizanas šioje likiminėje kovoje.

145. Partizanai daugelyje atvejų teks veikti sa-
varankiškai. Ramenais jo nerasimas, sėkėjimas visose
aplinkybėse greit susivokti ir ryžtingai veikti
tūres didžiausios reikšmės.

146. Visais atvejais kautynėse turi būti siekiama
laimėti. Siekęs negali nutraukti kautynės, neišsundu-

Jos visų savo priemonių ir galimybių.

147. Partizanai turi tiek pat atkakliai veikti tiek puldani, tiek gindamini, tiek apsausti.

Užpuolimas.

148. Partizanai užpuola ribotais tikslais: arba užimti ir turį laiką išlaikyti tam tikrą vietą, arba sunaikinti atskirus priešo dalinius (civilines valdžios skytius), paimiti belaisvius grobio arba ką nors saugdyti, sunaikinti, susprogdinti.

149. Visais atvejais siekiama priešą užpulti netikėtai ir nepasiruošus. Tikamiausia, užpuolimo laikas prieš švintant naktį, rėke, visais tais atvejais, kada yra sumažėjusi priešo apsauga, susilpnėjęs budrumas.

150. Konstantis užpuolimui partizanų dalinio vadas turi turėti arba surinkti linias apie priešą (priešo pagrindines įegas, apsauga, apsaugos posto išdėstymą) ir vietovę.

151. Dalinio vadas, atsižvelgdamas į užpuolimo tikslą, linias apie priešą ir vietovę turi nuspręsti:

- a/ artėjimo tvarką,
- b/ puolimo pasirengimą (nustatyti puolimo išsities ribą),
- c/ puolimo tvarką (kur pagrindinė smūgio kryptis, kurie uždaviniai duotini atakiruoms vienetams arba specialioms būreliams, kuriais jų puolimo kryptys),
- d/ ryšius, sutartinius ženklus, kautynių slaptažodį,
- e/ reikalingas apsaugos išdėstymą,
- f/ pasitraukimo kryptis,
- g/ nurodyti susirinkimo vietą tuo atveju, jei priešas bet kuriam užpuolimo ruožte išakladytų arba atakirtų atakirus vienetus arba partizanus.

152. Užpuolimą vykdančias dalinys turi būti supaprastintas su aplinkybėmis vietoje ir su užpuolimo smūkiškumu. Užpuolimas, bet ir kritimas (tik pasiekus tiek nepalikus tikslą), belaisvių ir grobio gaudymą ir t.t.

Dažnai užpuolimas nepasiseka arba nepasiekiamas tiks-
lo vien dėl to, kad nėra nustatytos visos sąlygos.
Papildomas duomenis dalinio vadas duoda puolimo
eigoje.

153. Iš žygio ar tęjimo rikiuotės persikinant šoninė-
velgiant į atskirus uždavinius ir vietoje paprastai
ar tęjimo šoninė turi atitikti atskirų vienetų už-
davinius ir puolimo kryptis.

154. Puolimo išėjties ribą nustatomai iš anksto
ši riai vietoje atitinkamame atstume nuo užpuolimo
šios vietos ar daikto.

Atskiri vienetai, prielinkę puolimo išėjties ribą,
sustoja ir pasirengia pūkti. Esant laiko, vienetų va-
dai arba būrelių viršininkai vėstante nurodo puolimo
kryptį ir paaiškina vienetų uždavinius.

155. Priartėjimas ir puolimo išėjties ribos užėmi-
mas turi būti atliktas kuo tyliausiai ir kuo atsar-
giausiai.

Reikia sekti, kad priešas nesužinotų apie rengiamą
užpuolimą.

156. Nustatytą valandą arba pagal ženklą dalinys
vieno šuoliu greit puola pirmyn. Čia svarbu priešą
užklūpti netikėtai ir kaip galint greičiau prie jo
prielinkti dar prieš priešui susivokiant ir pradėdant
gintis.

Kur tik galima su priešo apsaugos postais reikia
apsidirbti tyliai ir be šaukimo. Tuo būdu priekinis
švabais reikia skirti sumanius, drąsius ir stiprius
partizanus.

157. Tais atvejais, jei nėra duota kitokio nurody-
mo, kada priešas pastebi ar pradeda šaudyti anksčiau,
negu duodama puolimo ženklas, priešas turi būti ne-
deliant puolamas, neužėmus išėjties ribos, tiesiog iš
žygio arba tęjimo rikiuotės.

158. Puolama staigiai ir atkakliai veržiantis nusta-
tytomis kryptimis pirmyn. Savo ginklų ugnį reikia
pradėti leisti kiek galint vėliau, paprastai tik ar-
tinuose atstumuose.

Nuolatinis, tylus ir kaip galint daugiau paslėptas
slinkimas priešą veikia daugiau nei iš tolimų atstumų,
dažnai dėl tolimo nepasiekianti tikslo, ugnis.

Nelygu vietoje ir priešų ugnies tikrumas, pirmyn
slenkama atskirais vienetais, jų dalimis arba atski-
rais partizanais. Purbėgant, ropojant, šliaužiant turi

būti veržiamasi pirmyn. Apšaudomus plotus reikia perbėgti kaip galint greičiau.

159. Puolant tirštai apgyventuose vietovėse, veržiau pulti daržais, sodais, kiemais. Reikiant pulti gatve, puolama pačiais namais.

Priešo ugnia vietas, atskirus pasipriešinimo lizdus reikia apėlti ir sunaikinti iš užpakalio. Plačiau naudoti automatinius pistoletus, pistoletus, granatas.

160. Apsisaugoti nuo **H e t i k ė t o p u c - l i m o y x k x k** priešui pagalbos atvykusios pasparties, turi būti išstatomi pavojingomis kryptimis **a p s a u g o s p o s t a i**.

161. Jeigu užpuolimo tikslas yra užimti ir kurti laiką išlaikyti tam tikrą vietą, priešą sunaikinus ar išstumus, turi būti pasirengiama gintis.

Gynimas.

162. Žiniant aplinkybių partizanams toka ginti atskiras vietas arba atskirus vietovės daiktus / pav. tiltus, pastatus ir t.t./.

163. Gavęs ginti vietą arba daiktą, dalinys gina juos atkakliai ir jei nėra duota kitokie įsakymo, nieku būdu neužlaidžia priešui.

164. Nelygu uždavinys, vietovė ir ginamasis daiktas vienu atveju bus ginamas ištisinia riba, kitu atveju - žiedas.

Visais atvejais ginantis partizanų daliniai sudaro **a t s p a r o s l i z d u s i r a t s p a r o s m a z g u s**.

165. Atsparos lizdą sudaro įsitvirtinęs partizanų skyrius /arba jo dalis/. Atsparos lizdas visais atžvilgiais nedalomas, tačiau tai nereikiškis, kad atsparos lizdo igula turi būti suspiesta vienoje vietoje.

166. Keli bendrą uždevinį turi atsparos lizdai sujungiami į vieno vado vadovaujamą atsparos mazgą. Atsparos mazgai būna įvairaus didumo: nuo dviejų partizanų skyrių, iki trijų partizanų kuopų. Atsparos mazgo viduje tarp atskirų ugnies lizdų turi būti geras ugnies ryšys.

167. Rengiantis gynimui kiekvienas dalinio vadas turi:

- a/ pasirūpinti saugumu /išstatyti betarpinę apsaugą/.

- b/ parengti ugnies planą /parengti dalinio ugnį ir nustatyti atstumas/.
- e/ praverlyti šaudymo lauką, apsikasti ir užsikurti,
- d/ pasirūpinti ryšiais, nustatyti sutartinius ženklus,
- e/ sutvarkyti dalinio kautynių parengti,
- f/ pasirūpinti šaudmenimis.

168. Gynimas rengiamas taip palaipiai, kad dalinyje galėtų pradėti leisti ugnį bet kuriuo momentu. Rengiant kovavietę turi būti nuolat sekama, kulkosvaidžiai parengti, šautuvai ant atnamų.

U g o n e t i k e t u m y i š p r i e š o p u s e s a p s i a u g o t i i š t a t a m i a p s a u g o s p o s t a i. Priešui puolant opungos postai įspėja savo dalinį ir trunkiasi atgal.

169. Parengdamas dalinio ugnį, kiekvienas vadas turi vietoje nurodyti kovavietes atsparos lizdams ir ugnies uždavinius. Atskirų vienetų vadai turi nurodyti atskiriems partizanams ugniavietes ir duoti ugnies uždavinius. Turi būti išmatuojami atstumai iki atskirų vietos daiktų.

Kulkosvaidžių ugniavietės taip įrengiamos, kad būtų leidžiamas galimumas šaudyti suspiesta ugnimi pavojingiausiu kryptimi iš kelių kulkosvaidžių.

Atskirų partizanų ugnis nukreipiama į įvairias mažesnes prieigas.

Partizanai įrengia vieninius apkasus ir, esant laiko, nusisiekimo eigas.

Įrengiamieji darbai turi būti slėpiami ir įrengiami naktiniais. Turint laiko, įrengiami gerinami.

170. Gynimui pasirėngus, daliniai vadais, atsižvelgdamas į uždavinį ir priešą galimumas, privalo:

- a/ sutvarkyti dalinio parengti, būdžius prie ginklų,
- b/ nustatyti nuolatinę sekimo - įspėjimo tarnybą,
- c/ sutvarkyti ryšius, slaptažodžius, sutartinus ženklus ir t.t.

Paprastai būdžius prie ginklų turi būti jungiamas sekimo - įspėjimo tarnyba.

Paprastai dalinyje būdi vienas trečdalis visų partizanų. Būdinčioji partizanų paimama turi būti

nuolat pasirengusiai užinti savo vietas ir paleisti ugnį.

171. Vadai savo vadovietę taip patrenka, kad 5° lotų matyti savo dalinį, priešą ir kautynių lauką ir kad galėtų patys vadovauti.

Padojėjams įsako būti ten, kur patys betarpiškai vadovauti negali.

172. Priešbandoje, prieš švintant, rūke, pūgoje, taip pat daliniui esant daugiau nuvargus, dalinių vadai ypatingai turi rūpintis dalinio parengtini ir budrumu.

173. Ginantis lemiamą reikšmę turi savalaikis ugnies paleidimas ir valdymas.

Apsaugos postams traukiantis, dalinys turi būti pasirengęs leisti ugnį.

Staigiai pasiredžiūsius atskirus taikinius šauda įgudę partizanai.

Priešui puolant svarbu rami ir taikli ugnis, o ne iššaudytų šaudmenų skaičius. Ugnies drausmės ir jos taiklumo turi žinoti žemesnieji vadai, jų pavaduotojai ir labiau įgudę partizanai. Priešo pakilimas atakon turi būti pašioje pradžioje užgniaušiamas. Iš artimų atstumų priešas naikinamas automatiniais pistoletais, pistoletais, granatomis.

174. Atakiri atsparos lizdai turi atkakliai gintis vietoje net ir tada, jei priešui pavyktų įsiveržti į atsparos mazgą.

Pasitraukimas.

175. Pasitraukimas tikrai vadui įsakus.

Pasitraukimo reikia skirti atsipalaidavimą ir patį atsitraukimą.

Pasitraukti gali tekti tiek dieną, tiek naktį. Trauktis reikia kuo slapčiausiai.

176. Atsipalaiduoti nuo priešo reikia netikėtai. Firminusiai turi būti atitraukiamas iš artimiausios uždangos dalis kulkesvaidžių. Atitrauktieji kulkesvaidžiai ugniai remia priešakinį partizanų atsipalaidavimą.

Žiūrint vietovės ir priešų ugnies tikrumo, partizanai atsipalaiduoja atskirai ar po kelis, išnaudodami mi priešų ugnies susilpnėjimo momentus ir savo ugnies vaisius. Artimiausių uždaugų jie siekia šliauždami. Jais pasiekę, traukiasi pagreitinu tempu.

177. Vadai turi kreipti ypatingo dėmesio į moraliai palaužtus partizanus. Kiekvienas paniką keliantis reiškinys turi būti šalinamas pašioje užuomazgoje. Reikia atminti, kad niekas panikos tiek nesukelia, kiek pamišusis lakstymas.

178. Pasitraukiant dalinio vadai nurodo pasitraukimo kryptį, o, reikalui esant, nurodo susirinkimo vietą, jei ji nėra iš anksto nurodyta.

179. Dalinio vadai paprastai traukiasi su paskutiniais savo dalinio partizanais. Vado padėjėjas traukiasi su pirmaisiais dalinio partizanais ir atsako už pasitraukimo kryptį.

180. Nelygu vietovė ir priešų veiklumas atsipalaidavus pasitraukiama artėjanai, o paskui žygio rikiuote. Dalinio apsaugai išskiriama užpakalinis patrulis, kuris traukiasi vado duotais nurodymais.

181. Atsipalaiduoti ir atsitraukti **n a k t** reikia kuo tyliausiai. Iš ugniaviečių partizanai traukiasi toms pašonoms taisyklėmis kaip ir diegos metu, kur susilenkus, kur rėplomis.

182. Priešui apsupus, svarbiausias dalykas, reikia laikytis šaltakraujiškai ir klausyti vado nurodymų.

Šiuo atveju vadai turi susivokti ir spręsti, kurioje vietoje apsupimo žiedas yra silpniausias. Tai spręsdžia iš priešų puolimo krypčių, jo ugnies ir atlikto žygyje.

183. Verėtis pro apsupimo **ž i e d a** reikia kiek galint daugtesne ir priešų silpniausiai ginama kryptimi.

Pranašti apsupimo žiedą skiriamas vienetas arba sudaromas būrelis. Reikia žiūrėti, kad priešas nepajustų gynimosi atsparumo sumažėjimo ir ugnies susilpnėjimo.

Pasiveržimo kryptis parenkama ir smagiai vykdoma kuo slapčiausiai ir priešui netikėtai.

Padaryta **s p r a g a** turi būti išplečiama ir jos šonai atkakliai ginami.

Dalinys per sudarytą spūną traukiasi pasitraukimo taisyklėmis.

Priešui ypatingai spaudžiant spragos gyvųjų žmonių gynimas turi būti sustiprintas.

184. Kai kuriais atvejais apgultas dalinys turi prasiveržti pasiskirstydamas atskirais vienetais, būreliais arba net atskirais partizanais.

Pasalos.

185. Partizanai pasalas rengia tikslu sunaikinti priešo atskirus dalinėlius, trukdyti ir naikinti priešo tiekimo - aprūpinimo transportus, atimti iš priešo suimtuosius.

186. Pasalos rengiamos tokioje vietoje, per kurią yra žinoma arba nustatoma, kada priešas pražygiuos.

Pasalų kovavietė parenkama dengtoje ir raižytoje vietoje.

Atskiros ugniavietės išdėstomos, žiūrint vietovės, tokiose vietose, kad smūgio kryptimi būtų galima suteikti stipriausią ugnį.

Įspėti apie artėjantį priešą, priešo priešo kryptimi išstatomas sekimo - įspėjimo postas.

187. Pasalos pasirengęs dalinys veikia arba stipriais, netikėtais, staigiais artimos ugnies smūgiais, arba staigiai užpuolėmiais /judesiu/, arba vienaip ir kitaip.

Užklyptas priešas turi būti sunaikintas iki susigriebus ginklo ar ateis paspirtis.

188. Siekdami netikėtumo partizanai kovavietėje patys maskuojasi, maskuoja ginklus. Turi būti žinoma, kad joks judesys, balsas nesuteiktų priešo įtarimų.

Priešas puolamas pagal sutartinį ženklą arba kada peržengė vietoje visiškai žinomą, nustatytą ribą.

Paprastai priešo apsaugos dalinėlis ar atskiri žvalgai praeilaidžiami.

Ugnis leidžiama iš arti į netikėtumo priblokštą priešą ir, iki jis susigrobs, privalo turėti didžiulius nuostolius.

189. Atsižvelgiant į vietovę ir matomumą, iš kai kurių ugniaviečių partizanai, ypač pirmuoju momentu, turės saudyti stacioniai arba klūpėmis klūpėmis.

Šiais atvejais reikia žiūrėti neturėdvyti šaudyti kitoms ginklams.

190. Nelygu aplinkybės, priešo skaičius ir atsparumas vienu atveju, išnaudojant netikėtumo vaidmenį, priešas bus naikinamas, kitu atveju, ypač grėšiant apsupimo pavoju, reikės laiku pasitraukti iš anksto numatytomis kryptimis arba susirinkti susirinkimo vietoje.

H. SPECIALIŲ UŽDAVINIŲ VYKDYMAS

Bandrybės.

191. Priešo okupacijos ir ypačingai priešo okupacijos santvarkos pašalinimo metu partizanų daliniams bus dužiami **s p e c i a l i o s u ž d a v i n i a i**: atlikti įvairius sprogdinimo darbus, trukdyti susisiekimą (naikinti priešo kariuomenės tiekimo - aprūpinimo transportas), nutraukti ryšius ir t.t.

192. Specialiems uždaviniams atlikti skiriami atskiri partizanai arba tam tikslui sudaryti partizanų būreliai.

193. Specialių uždavinių atlikimas dažnai yra surišamas su kitomis operacijomis, arba priešingai - tam tikros operacijos vykdomos (pav., užpuolimas), turint tikslą atlikti specialų uždavinį.

194. Specialiems uždaviniams atlikti turi būti skiriami parangti arba toje srityje igudę partizanai. Visada jie turi būti aprūpinti atitinkamais įrankiais, priemonėmis ir medžiagomis.

Sprogdinimas.

195. Visais atvejais sprogdinimo pavasikimas priklauso nuo sprogdinimo uždavinį vykdančių partizanų sumanumo ir pasirengimo.

Paprastai sprogdinimo uždavinį atlikti sudaromas sprogdintojų būrelis (iš 2 - 5 partizanų), kuris viršinininku skiriamas sprogdinimo darbe igudęs arba specialiai parangtas (pionierius) partizanas.

196. Atsižvelgiant į sprogdinimo daktą apsaugą ir vietovę, sprogdintojų būreliai ar atskiriems sprogdintojams apsaugoti gali būti skiriamas atitinkamas partizanų skaičius arba dalinys.

197. Žinant aplinkybių ir duotojo uždavinio, sprogdinamasis daiktas išsivalgomas ir surankomas reikiamos būties iš anksto arba šis darbas atliekamas pačių sprogdintojų.

198. Rengiantis sprogdinti sprogdinimų užtaisai turi būti apskaidinoti ir iš anksto parengti.

199. Sprogdintojų būreliai viršininkas turi parengti sprogdinimo planą ir su visomis jo smulkmenomis supažindinti atskirus sprogdintojus.

Sprogdinimo planas turi būti numatyta ne tik priartėjimas prie sprogdinamojo daikto, parengimas ir užtaisų sprogdinimas, bet taip pat nurodyta, kaip elgtis užtaisams nesprogus, kur susirinkti arba kuriomis kryptimis traukti, uždavinį įvykdyti arba priešui užpuolus.

200. Sprogdinimo uždavinys paprastai vykdomas naktį, raka ir šiais momentais, kada sprogdinamasis daiktas yra silpniausiai saugomas.

201. Užpuolimo, kai kartu yra duotas ir sprogdinimo uždavinys, sprogdinimui pasirengiama ir jis atliekamas pagal bendrus nurodymus, pašalinus sprogdinamojo daikto apsaugą.

Artėti prie sprogdinamojo daikto reikia labai atsargiai ir tyliai. Sprogdintojų būrelis apsauga turi užtikrinti sprogdintojų saugumą. Tačiau kiekvienas sprogdintojas turi būti pasirėngęs gintis ir šaudyti.

Sprogdintojai pasirėngia ir padeda sprogdinti užtaisus pagal būrelio viršininko nurodymus ten, kur sprogdinimas gali padaryti kuo didžiausius nuostolius.

Sprogdinamus pagal komandą, sutartinį ženklą arba laikrodį.

202. Pasirėngiant ir sprogdinant reikia elgtis labai atsargiai ir mokamai.

Apie sprogdinimų užtaisų parengimą ir technikinį sprogdinimo atlikimą kalbama atskirose instrukcijose.

Ryšių nutraukimas.

203. Ryšiai nutraukiami: nukerpant, sujungiant, išeminant nuolatines (telefono, telegrafo) arba vietoje karinamųjų pravesian ryšio linijas. naikinti

nant ryšio centrus, sugadinant ryšių lėktuvų nutūpimo aikštes ir t.t.

204. Ryšiams nutraukti sudaromi specialūs būreliai, skiriami daliniai arba atskiri partizanai.

Specialaus būrelio viršininkas ar dalinio vadas, atsiskaitantis į būrelį ir aplinkybes, turi parengti uždavinio vykdymo planą: nustatyti nutraukimo būdą, vietas, maskavimo būdą ir priemones, pasirūpinti reikalingais įrankiais ir priemonėmis, duoti uždavinius atskiriems partizanams ir t.t.

205. Ryšio liniją reikia nutraukti keliose vietose. Nukirptosios, sujungtosios arba išmintosios ryšio linijos vietos turi būti maskuojamos, kad priešas negalėtų nutraukti vielių pastebėti ir lengvai pataisyti.

Muolatinio ryšio linijų stulpai nuplatinami prie pat žemės, nukirpti laidai pašalinami.

206. Požeminio ryšių laido (kabelio) atkasimo ir linijos nutraukimo vieta užkasus turi būti rūpestingai užveleluojama ir maskuojama.

207. Ryšių centrui sunaikinami juos užpuolus susprogdinant arba išdraskant.

208. Ryšių lėktuvų nusileidimo aikštėse sugadinamos, iškasant jose griovius arba prikalinėjant kuolų.

Apie technikinį ryšio linijų nutraukimo atlikimą kalbama atskirose instrukcijose.

Susisiekimo trukdymas.

209. Susisiekimas trukdomas: parengiant kliūčių, minuojant susisiekimo kelius, išsprogdinant perelgas per gamtines kliūtis (pav., tiltus, tunelius ir t.t.).

210. Susisiekimo trukdymo uždaviniams atlikti sudaromi specialūs būreliai (sprogdintojų, minuotojų), skiriami partizanų daliniai arba atskiri partizanai.

Specialaus būrelio viršininkui skiriamas sumanus, įgudęs arba parengtas (plėnėrius) partizanas.

211. Kai kuriems susisiekimo trukdymo uždaviniams atlikti, žiūrint aplinkybių ir uždavinio, turės būti vykdoma užpuolimo operacija.

212. Rengiantis susisiekimo trukdymo uždaviniui atlikti, specialaus būrelio arba dalinio vadas turi

sudaryti vykdymo planą ir su plano smulkmenomis su-
pažindinti atskirus partizanus.

213. Įrengiamos kliūtys, išdėstomos minos tokiose
ausisiekimo vietose, kurias priešas negali aplenkti,
bet būtinai privalo pervaziuoti arba sugaišti paša-
lindamas sutiktas kliūtis.

Paprastai kliūtys ir užaičiuotos vietos turi bū-
ti rūpestingai maskuojamos, kad priešas iš anksto
jų nepastebėtų.

214. Geležinkelių sugadinimai atliekami turint
kukiną kartą tikslų sunaikinti transportą. Geležin-
kelio bėgiai išardomi arba parengiamos minos gele-
žinkelio pasisukimuose.

Išardymas ir minavimas turi būti rūpestingai mas-
kuojami, kad priešas šių žabangų iš anksto nepaste-
bėtų.

I. KITI UŽDAVINIAI

215. Priešo okupacinės santvarkos pašalinimo me-
tu partizanų daliniams arba atskiriems partizanams
gali būti duodami t y a r k o s p a l a i k y m o
ir g y v e n t o j ų a p s a u g o s u ž d e -
v i n i a i.

Partizanų dalinys, skirtas tam tikrame plote pa-
laikyti tvarką ir užtikrinti gyventojų apsaugą, vei-
kia pagal atitinkamus nurodymus bei instrukcijas.

J. GINKLO VARTOJIMAS IR PRIEŽIŪRA

216. G i n k l a s y r a i š t i k i m i a u -
s i a s p a r t i z a n o p r i e t e l i u s
p a v o j u j o i r k a u t y n ė s e. Todėl
kiekvienas partizanas pavestus ginklus privalo tvar-
kingai vartoti, rūpestingai prižiūrėti.

217. Nelygu veikimo sąlygos ir duotieji uždaviniai
partizanas nešioja ginklus viešai ar paslėp-
tai.

Nežinrint kaip būtų isakyta ginklą nešioti, vi-
snis atvežais jie turi būti patogiai pakabinti ar-
ba įdėti, kad, reikalui esant, būtų galima greit
pavartoti.

218. Ginklai reikalauja atsar-
giai su jais elgtis. Kiekvieną
kartą, paimant ginklą į rankas, reikia patikrinti,

ar pastatyta atsarga ar ne, ar šovinyje įvestas į šovininio lizdą ar ne.

Perduodant ginklą kitam reikia įrašyti: "atsarga pastatyta", "šovinyje įvestas į šovininio lizdą", arba "atsarga nepastatyta, šovinyje įvestas į šovininio lizdą", arba "ginklas neužvestas" ir t.t.

Grįžtai žiūrėti šios taisyklės: **n o d u o t i g i n k l o į r a n k a s , k a m n e r a b o t i n a i r e i k a l i n g a s .**

Mokant arba parodyt ginklą kitam, visų pirma ginklas ištaisomas: išimama apkauba, išvedamas ir išimamas šovinyje.

Mokantis taikytai, išardant ginklą, vandeniu nieku būdu nestropinamas į kitą asmenį arba į save.

Daugel delainių įvyksta dažnai vien dėl tos priežasties, kad nemokamai ginklas vartojamas.

219. Ginklai turi būti dažnai valomi. Ypačingai rūpestingai turi būti valomi ginklai po kiekvieno šaudymo. Nepakanka paviršutiniuo ginklo nuvalymo nuo nešvarumų arba nuo rūšių. Atidžiai turi būti prižiūrimos ir valomos judamosios ginklo dalys, vamzdis, šovinio lizdas, dujų vamzdeliai ir t.t.

Išniriant ginklą nenaudoti jėgos. Užrudijusias ir prikopusias dalis ištepti žibalu ir palaikius kurį laiką, atsargiai nerstyti.

Valymui vartoti švarius skudurus /tinkamiaus vilnonius/, pakulas. Yra draudžiama ginklą valymui vartoti stiklinį popierių, bružokles, smėlį ir kitus aštrius daiktus, o taip pat metalus griaužiančius chemikalus /įvairias rūkėtis/. Valant aštriomis priemonėmis padidinamas ginklo kalibras, sutrinamos, išgverinamos ginklo dalys.

Tuoje po šaudymo **g a n d i s** reikia ištepti vazelinu, alyva, o nesant jų, bent žibalu, o tik paskiau valyti.

220. Išvalytą ginklą sutepimui vartojama alyva, vazelinas, o šių nesant, iš riebią pasigaminatas tepalas.

Paprastai judamosios ginklo dalyje sutepamos alyva arba plona sluoganu vazelinu. Šaltyje judamosios dalis laikyti **o c i u s a i** nuvalytas arba išteptas visiškai skysta-neužšalusi alyva.

221. Ginklai tinkamai veiks, kada bus rūpestingai prižiūrimi šovininio paduodantiesi įranginiai (apkaubos, ripkos) ir patys šaudmenys. Dažnai reikia pa-

tikrinti aptabų, rypų, spūruokles ir išnėginti šovinių padavimą.

222. Šaudmenys turi būti survalyti nuo rudžių, plonai sutepti ir sausai laikomi.

223. Taisyti, pakelsti gimklo šalis leidžiama tik atsiklausus dalinio vado ir gavus jo sutikimą.

1 priedėlis.

SUTARTINIAI ŽENKLAI RIKIUOTEI

V A L D Y T I

1. Dėmesio - pakelti ranką aukščiau ir taip laikyti, kol bus suprasta.
2. Pirmyn - vieną kartą pamoti ranka noki- ma kryptimi (bėgti - pamoti kelis kartus).
3. Stok - pamoti vieną kartą ranka žemyn.
4. Vilnia - kiloti į šalis abi rankas.
5. Pradėti šaudyti - mosuoti vieną ranka horizonta- liai ir po to šią ranką išties- ti šaudymo kryptimi.
6. Sustoti šaudyti - nustelti viena ranka vieną ker- tą horizontaliai, antra ranka vieną kartą iš viršaus žemyn.
7. Dalinys pan man- sukti virš galvos pakeltą ran- ką.
8. Priešas - iškelti šautuvą.
9. Reikalauja šovinių - pakelti du kartu abi rankas aukščiau.
10. Pakartok, nesuprantu - ištiesi abi rankas ho- rizontaliai.

Pastaba: dėmesio ženklas duodamas prieš kiek- vieną sutartinį ženklą. Ženklą supra- tęs, kartoją tą patį ženklą.

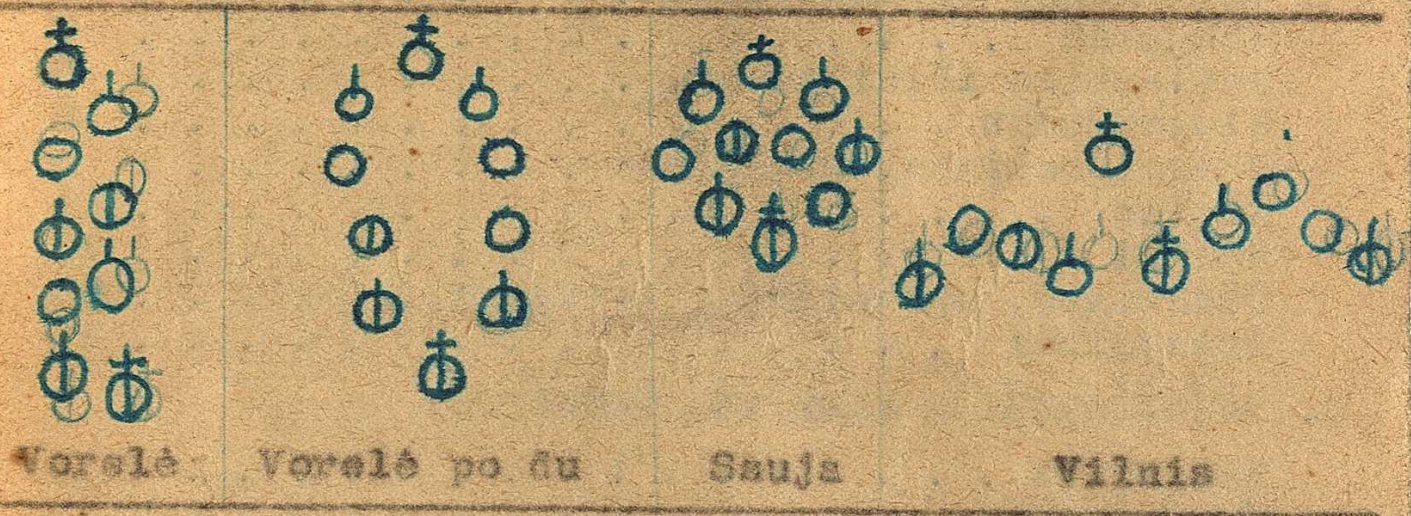
ooooo oooooo oooooo

2 priedėlis.

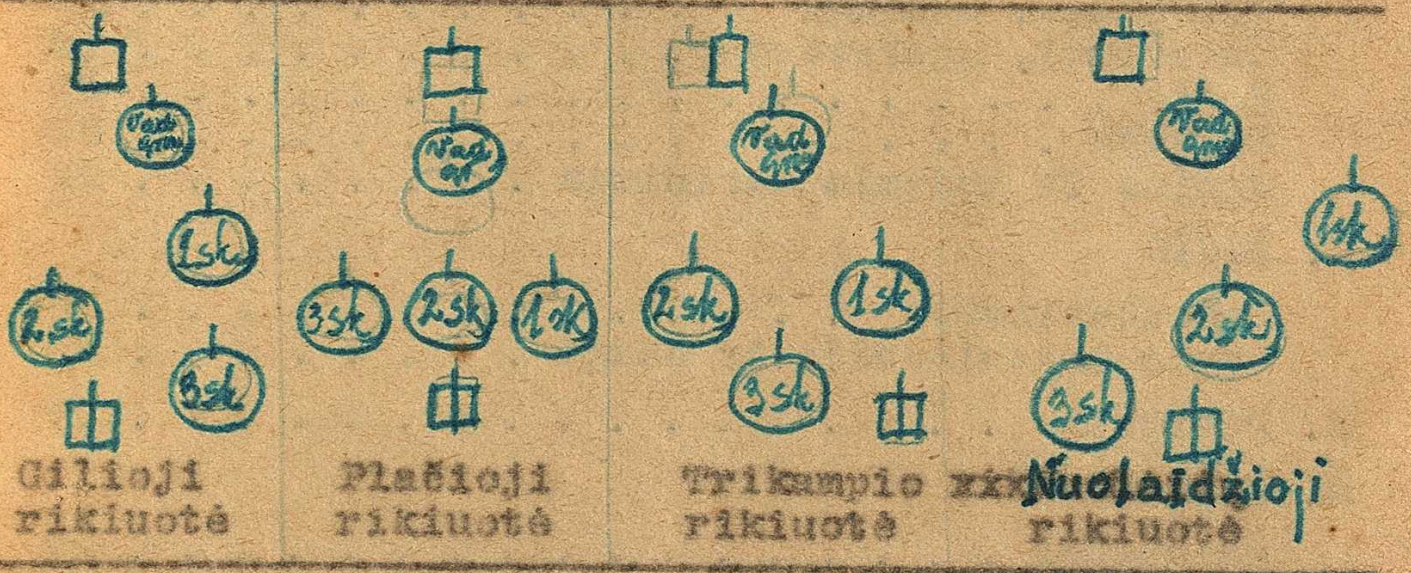
SIFARTINIAI ŽENKLAI

	Kuopos vadas		Kuopos vado padėjėjas
	Burio vadas		Burio vado padėjėjas
	Skyrininkas		Skyrininko pavaduotojas
	Grandininkas		Grandininko pavaduotojas
	Part. - kul-
kosvaidininkas		Partizanas

MANEVRINIS RIKIUOTIS
I. Partizanų skyrius.

II. Partizanų buris.

T U R I N Y S

	psl.
A. BENDRYBĖS	1
B. BENDROS ŽINIOS APIE PARTIZANŲ KOVĄ	
Kovos savumai	1
Partizanų dalinių sudėtis	2
Ginklai	2
Ginklo naudojimo taisyklės	4
C. BENDRIJI KOVOS DĖSNIAI	
Dvasinių jėgų reikšmė	4
Vėdo ir dalinio privalumai	5
Partizano pareigos partizaniniuose veikimuose ir kautynėse	6
Saugumas	7
Paslapties išlaikymas	7
Slaptažodis	8
Sauga, sekimas, žvalgybos	9
Žinios	11
Ryšiai	12
Uždavimys, sprendimas, įsakymas	13
Pranešimai	14
D. PARTIZANINIŲ KAUTYNIŲ PAGRINDAI	
Bendrybės	15
Netikėtumas	15
Priešo klaidinimas	16
Priedanga, uždanga	17
Kovavietė, ugnivietė	18
Ugnis	19
Judėjimas	20
Ugnies ir judėjimo derinimas	22
E. ŽYGIS	
Orientavimasis	22
Žygio organizacija ir sauga	23
F. POSTŪVIS	25
G. KAITYBOS	
Bendrybės	27
Užpuolimas	28
Gynimas	30
Pasitraukimas	32

Pradžios 34

H. SPECIALIŲ UŽDAVIŲ VYKDYMAS

Remdrysės 35

Sprogdinimas 35

Ryšių nutraukimas 36

Susisiekimo trugdynas 37

I. KITI UŽDAVIMAI 7 38

J. GINKLO VARTOJIMAS IR PRIEŽIŪRA

PRIDĖLIAI

1 priedėlis

SUTARTINIAI ŽENKLAI NIAIŠIŲSI VALDYTI . . 40

2 priedėlis

SUTARTINIAI ŽENKLAI 41

NAKVINĖS RIKIŲTĖS 7 7 41

